

POPIEŽIAUS JONO-PAULIAUS II LAIŠKAS LIETUVOS VYSKUPAMS IR VYSKUPIJŲ VALDYTOJAMS LIETUVOS KRIKŠTO 600 METŲ SUKAKTIES PROGA

CIL/LIC

Prel. L. Tulabos Santrauka

Šių metų birželio 19 d. paskelbta Jo Šventenybės popiežiaus Jono Pauliaus II laiškas adresuotas arkiv. L. Poviloniui, Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų Apaštališkam Administratoriui ir Lietuvos Vyskupų Konferencijos pirmininkui.

Laiškas savo turiniu yra istorinis dokumentas, kiek šv. Tėvas Jonas Paulius II myli ir rūpinasi Lietuva ir Bažnyčia Lietuvoje. Tuo labiau, kad šį laišką Jo Šventenybė išsiuntinėjo visiems viso pasaulio vyskupams, ragindamas, kad jie užtartų katalikišką Lietuvą jos sunkioje dabartinėje padėtyje prieš pasaulį ir pas Dievą.

1. Pradžioje Kristaus Vietininkas primena, jog jau savo pamoksle Naujų Metų iškilmėse kvietė visuotinę Bažnyčią ypatingu būdu prisiminti ir melstis už Lietuvą, kuri 1987 metais mini 600 metų sukaktį, kai tapo krikščioniška tauta. Minint šią sukaktį pats Kristaus Vietininkas 28 birželio šv. Petro bazilikoje atnašavo iškilmingas šv. Mišias, koncelebruojant centrinės Europos vyskupams, kad parodytų, jog Lietuva priklauso ne sovietinės Rusijos imperijai, bet katalikiškai centrinei Europai. Ta pačia proga Jo Šventenybė paskelbė palaimintuoju Dievo Tarną Jurgį Matulaitį.

2. Toliau trumpai nusakoma, kad jau Mindaugas bandė atverti krikščionybę duris į Lietuvą, deja, nesekmingai, ir kaip maždaug po šimto metų karaliaus Jogailos ir Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto pastangomis Lietuva priėmė Krikštą ir tapo katalikiška tauta.

3. Kartą tapusi katalikiška Lietuva, pabrėžia šv. Tėvas, liko ištikima Kristui ir Jo Bažnyčiai. Krikščionybė gi įjungė Lietuvą į centrinę Europą, į jos kultūrą ir civilizaciją. Atsirado vienuolynai ir jų vedamos bei išlaikomos mokyklos. Ėmė klestėti religinis gyvenimas, atžymėtas pamaldumu Nukryžiuotojam ir jo dieviškai Motinai Marijai. Lietuva yra kryžių ir Kalvarijų žemė. Lietuva taip gi yra Marijos žemė: nusėta Dievo Motinos šventovėmis. Suminimos Aušros Vartų, Šiluvos, Žemaičių Kalvarijos, Krekenavos ir Pivašiūnų šventovės. Jo Šventenybė dar primena ir pabrėžia lietuvių nepalaužiamą ištikimybę Kristui ir Jo Bažnyčiai bei šv. Sostui.

Popiežius Jonas Paulius II, pravedęs Lietuvos Krikšto Jubiliejaus ir beatifikacijos iškilmės Romoje, nuotraukoj iš archyvo, pristatant Jo laišką Lietuvos vyskupams. Iki šiol dar negavome šventinių nuotraukų.

4. Tęsdamas Jo Šventenybė pastebi, kad Bažnyčia Lietuvoje taip suaugo su tauta, kad tapo neatskiriama ir pasidarė tikras atsparas kiekviename įvykyje, ypač kiekvienam didžiam sunkume. Bažnyčioje lietuviai visuomet rado savo istorinę prasmę, savo savitą tapatumą, savo gyvenimo ir vilties pagrindą. Šalia Bažnyčios lietuviai sau gynybos ramstį rado šeimoje. Šeima Lietuvoje visada buvo anas veiksnys, kuris laidavo krikščioniškų vertybių išlaikymą ir perdavimą iš kartų į kartas. Žodžiu, buvo, kaip gražiai išsireiškia Vatikano II Susirinkimas, buvo "mokykla turtingiausios ir pilniausios žmonių".

"Bažnyčia ir šeima, — teigia Kristaus Vietininkas, — tarp daugelio sunkumų ir kliūčių, išlaikė gyvą tikėjimą ir kultūrą ir apsaugojo tautą nuo pavojaus prarasti tautinį identitetą ir savo tautinę saži-

nę. O ir šiandien, kada išgyvenami sunkumai ir pavojai yra dar didesni, negu praeityje, Bažnyčia ir šeima yra tikrieji saugotojai visų anų nelygstamų vertybių, yra tikroji šventovė didžiųjų žmoniškų ir krikščioniškų gėrybių, kaip sąžinės laisvė, žmogaus asmenybės kilnumas, tėvonystė, kultūrinis paveldėjimas ir moralinės jėgos, kurios glūdi visame tame, ir kuriose glūdi ateities viltis".

5. Krikščioniškas gyvenimas 600 metų eigoje paliko gilius šv. Dvasios veikimo pėdsakus, — teigia popiežius. Jis sumini kelias ypatingai iškilias asmenybes, kurios stato katalikišką Lietuvą kitų krikščioniškų centrinės Europos tautų aukštumoje. Primena šv. Kazimierą, Lietuvos šv. Globėją ir jaunimo užtarėją. Mini taipgi vysk. Merkelių Giedraitį ir vysk. Motiejų Valančių, žymiuosius Žemaičių vyskopus, kurių atminimas Lietuvos Bažnyčios

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz. 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Stripsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti stripsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 10,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 800,00

Į tolimesnius kraštus: 75 Dol.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

istorijoje liks visam įrašytas aukso raidėmis. Ir va naujas palaimintasis Jurgis Matulaitis, paskelbtas palaimintuoju 1987 birželio 28 d., kaip tik minint 600 metų krikščionybės sukaktį. Jis savo apaštališka veikla ir savo šventumu yra brangus Lietuvai, bet drauge yra visos visuotinės Bažnyčios turtas ir pavyzdys. Jo Šventenybė cituoja iš J. Matulaičio dienoraščio sekančius žodžius: "Padaryk, o Jėzau, kad aš tapčiau auka už tavo Bažnyčią, už sielas atpirktas tavo krauju, idant būčiau su tavim, dirbčiau dėl tavęs, kentėčiau su tavim ir, kaip viluosi, galėčiau mirti ir viešpatauti su tavim".

6. Prisimena pagaliau Kristaus Vietininkas visus tuos skaitlingus Lietuvos sūnus ir dukras, kurie amžių eigoje kentėjo ir pasiaukėjo dėl tikėjimo, dėl ištikimybės Kristui: vyskupai, kunigai, vienuoliai-vienuolės ir eiliniai tikintieji. "Per juos, — teigia šv. Tėvas, — kalba į Jus ir į visą Bažnyčią šv. Dvasia". Jo Šventenybė kviečia didžiulis jais, dėkoti už juos Dievui, bet drauge ir sekti jų pavyzdžiu.

7. Baigdamas popiežius Jonas Paulius II kreipiasi į vyskopus, kunigus, vienuolius-es ir visus tikinčiuosius, "mylimuosius vaikus Bažnyčios, kuri randasi toli, bet yra man taip arti, į vaikus tautos, kuri yra mylima ir kilni. Aš, Romos vyskupas ir visuotinės Bažnyčios ganytojas, klaupiūsi su jumis prie šv. Kazimiero ir drauge su jumis dėkoju Dievui už Krikšto malonę ir prašau jį už jus, kad padarytų jus vertus savo pašaukimo, ir savo galybe vestų jus į įvykdymą jūsų gerų norų ir tikėjimo darbų, idant būtų pašlovintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardas jumyse ir jūs jame (2 Tes. 1, 11s).

Laišką baigia nuostabi malda už Lietuvą ir Bažnyčią Lietuvoje, kuri randasi didžiuose bandymuose. Meldžiasi už vys-

kopus, kunigus, už jaunimą, pašaukimus, šeimas, už visą mylimą lietuvių tautą. Visus paveda galingam Aušros Vartų — Gailestingumo Motinos globai ir užtarmiui.

SPINDULIUOJANTI LIETUVA.

Mūsų rengiami minėjimai yra dažniausiai liūdni, nes primena tragiškus tautos įvykius: sibirinius trėmimus, laisvės praradimą, okupacijas, partizanines kovas, sibirinius lagerius bei kalėjimus, tikinčiųjų persekiojimus, pogrindžio spaudą, kovotojų mirtį ir t.t. Kitaip tariant, prieš mūsų akis iškyla kenčianti Lietuva. Būdama okupuota, ji negali imponuoti užsieniui nei savo eksportu, nei savo ūkinėmis gėrybėmis, nei kultūriniais turtais, nes yra paraližuota visa tautos kūrybinė galia. Tiesa, ir vergijoje būdama lietuvių tauta bando parodyti savo laimėjimus kalėjimo sąlygose, bet nesėkmingai, nes visi žymesni laimėjimai eina į sovietinį aruodą, kurio vardas yra Sovietų Sąjunga, daugelio laikoma praktine prasme Sovietų Rusija. Vis dėlto yra sritis, kurioje kenčianti Lietuva spinduliuoja, būtent dvasinė-religinė sritis. Jos kančia, ypatin- gai šioje srityje, per daugiau kaip keturis dešimtmečius išaugo, išsiplėtė, subrendo, užsigrūdino ir tapo dvasiniu turtu. Persekiojamas tikėjimas neteko galbūt daugelio išorinių bei tradicinių formų, daugelio išpažinėjų, bet užtat tapo gilesnis, stipresnis, susilaukė tvirtų kovotojų ir net kankinių. Tikinčiųjų būrys pasidarė mažesnis, bet patikimesnis, pasiryžęs kovoti už dvasines vertybes grubaus ateistinio materializmo santvarkoje.

Minėtu dvasiniu savo turtu tikinčioji Lietuva ir spinduliuoja, pasiekdama net laisvąjį pasaulį. Šią lietuvių tautos savybę pastebėjo Kestono kolegijos Britanijoje vadovas anglikonų kunigas Michael Bourdeaux, parašęs knygą anglų kalba "Land of Crosses" (Kryžių Lietuva), kurioje išsa-

miai aprašė tikinčių persekiojimus, jų kančias bei kovas. Neseniai jis lankėsi Kanadoje, kur Toronte surengtame pobūvyje kalbėjo apie dabartinę sąžinės kalinių būklę Sov. Sąjungoje. Ten jis, kalbėdamas apie okupuotąją Lietuvą, pareiškė, kad ji šviečia pasauliui savo tikėjimu ir spinduliuoja dvasinėmis vertybėmis. Privačiai paklaustas apie tos srities faktus, jis pastebėjo, kad dvasinį lietuvių tautos spinduliavimą jaučia visų pirma sovietų okupuoti bei valdomi kraštai. Per pogrindžio spaudą tikinčioji Lietuva pasiekia laisvąjį pasaulį. "Kronika" yra verčiama į anglų, ispanų, prancūzų, italų ir kitas kalbas. Tuo būdu ji pasiekia plačius tikinčiųjų sluoksnius. Prie to prisideda ir leidinys "Nemarus mirtingasis" (arkivyskupas Teofilus Matulionis), kurio vokiškoji laida jau pasirodė 1986 metais, o ispaniškoji ir angliškoji laida yra pakeliui į visuomenę. Ta linkme ypač įtakingai veikia Nijolės Sadūnaitės raštai, Viktoro Petkaus, Balio Gajausko, Vlado Lapienio ir kitų. Tai nepaprastai gyva dvasia alsuojantys pergyvenimai.

Lietuvių išėivija, nors yra tikinti (jos dauguma), bet neturi okupuotos Lietuvos tautiečių iškentėto tikėjimo, pulsujančio gyva dvasia, tačiau ir jinai imponuoja kitataučiams. Ontario Londono vyskupas J.M. Sherlock ne kartą viešai yra pareiškęs, kad lietuviai krikščionišku savo tikėjimu yra pranašesni už kitataučius ateivius Kanadoje. Jie esą gerai pažįsta savo tikėjimą ir juo gyvena. Mums patiems tai dažnai atrodo kitaip, tačiau kitataučio vyskupo pastaba yra verta dėmesio. Mūsų išėivijos krikščioniškasis tikėjimas nėra toks spinduliuojantis, nes laisvėje jis netenka savo gelmės ir, sakytume, ugnes. Praktinis gyvenimo materializmas, kasdieninė rutina nustelbia kilniusius žmogaus polėkius. Tai pvz. pergyveno ir Sibiro tremtinė a.a. Elena Juciūtė, kuriai pavyko iš Sibiro patekti į JAV-bes. Savo pergyvenimų knygoje "Pėdos mirties zonoje" ji rašė: "Ne kartą galvojau, kad žmogus gali lengviau pakelti kančią negu prabangą. Mes (kaliniai) iš pažiūros buvome sunykę, išbadėję, pavargę, bet stiprūs: įveikėm ligas, šaltį ir kitas negandas... Kančia grūdina žmogų, geros sąlygos daro jį trapų, visko bijantį, greitai susergantį, išlepintą, silpną, dažnai bevalį... Ir kalėjime galima būti laisvu, o laisvėje vergu". Tai liudijimas, kuris patvirtina lietuvių tautos spinduliavimą, sklindanti iš jos kančios, sutinkamos krikščioniškoje dvasioje. Pr. G.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS - Adesivos
SKYDELĖLIUS su grandinėlemis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

STASYS YLA

Valančiaus tipo vadasArkiv. Jurgio Matulaičio
vieta atgimstančioj tautoj

PRIPAŽINTAS AUTORITETAS IR VADAS

Įdomus, retas Matulaičio interesų, patirčių, įtakos plotis — nuo politikos, kurioje pats tiesiogiai niekad nedalyvavo, ligi asketikos — vienuoliškojo gyvenimo organizatoriaus ir atnaujintojo; nuo Lietuvos visų reikalų ligi Amerikos lietuvių, kuriuos jis asmeniškai lankė ir veikdino, ypač per savo pasiūstuosius brolius marijonus. Toji plati interesų ir veiklos skalė neleido jam ilgiau sustoti vienoj vietoj. Jis Petrapilio Akademijoje profesoriavo trejus metus, pasiekė jos vicerektoriaus pozicijos, bet staiga, visų apgailestavimui, pasitraukė. Po 7 metų, pats apsisprendęs, apėjo ir Vilniaus vyskupo sostą. Atrodo, kad jis išgyveno kažkokį nerimą, kažkur skubėjo, kažkam didesniam ir svarbesniam kaupė savo jėgas arba jas norėjo padalinti tiems platiems naujos gadynės, naujai besikeičiančių sąlygų uždaviniam. Ar tai ne vado nerimas, ar ne moralinio tautos vado skuba?

VIDINĖ DINAMIKA IŠORINĖJ RAMYBĖJ

Matulaičio kompleksija priminė flegmatiką, o ramus veidas su giliom akim — mistiką. Jis buvo neatpažįstamas dinamikas, kaip ir Valančius savo šaltame išoriniame ramume. Šiedu mūsų hierarchai turi panašumą ne vienu atžvilgiu. Valančius pusę savo vyskupavimo buvo rusų gubernatorių kalinys, uždarytas Kauno kūrijoje. Jis pats negalėjo niekur pajudėti, bet judino visą religinę, kultūrinę, net politinę rezistenciją per savo patikėtinius.

Matulaičio judrumą gerokai paraližavo tarytum kalinio grandinė, kurią jis metų metais nešiojosi ant savo sužalotos (kaulų džiova) kojos. Kliudė jam tiesiogiai viską diriguoti ar veikdinti ir ta pati rusų seklių priežiūra. Matulaitis veikė, kaip ir Valančius, daugiausia per kitus.

Artimiausias Matulaičio bendradarbis vysk. Pr. Būčys, jau savo senatvėje, ryškindamas savo ir kitų vaidmenį Lietuvos gyvenime, nelauktai sustoja ties Valančiumi ir Matulaičiu. "Ne tik katalikiškos Lietuvos, bet visos mūsų tautos patriarchu buvo ir yra vyskupas Motiejus Valančius; deja, mūsų visuomenė mažai ar pernelyg retai apie tai mintija ir šneka... Dvidešimtojo amžiaus tikybiniame Lietuvos gyvenime ne tiek raštais, kiek veiklos nepaprastu naudingumu iškilo arkiv. Jurgis Matulevičius. Kažin ar jam neteks XX amžių garbingiausioji vieta, kaip teko Valančiui pereiname šimtmeityje. (Vysk. P. Būčio Atsiminimai II, Chicago, 19-66, 187, 189).

MEDITACIJOS**GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS**

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

□ IIIb — Yra valstybės žmogaus parašas ant banknoto — ir čia jau nebe popierius, ne niekas, o pinigai, kuriuo užmoka už darbą, kuriuo perkame duoną. Yra šitoj mažoj tabletėje, kažkokių medžiagų — ir čia ne miltai, ne krakmolai, o vaistai, užmušantys mikrobus, grąžinantys sveikatą. Įgudusi ir įkvėpta ranka pasidarbuoja, sukuria formas, įkvepia dvasią — ir čia nebe dažų margumynas, neištepliota drobė, o paveikslas, kuris žavi, baugina, paguodžia. Įsikūnija didi dvasia į dainą ar giesmę — ir čia nebe žodžiai, ne garsas iš burnos ar iš dūdos, o skausmas, pasiilgimas ar šaukimas sukilti. Yra žmoguje protas, valia ir širdis — ir čia nebe akmuo, ne erškėtis, ne gyvulėlis, o žmogus, kuriuo galima tikėti, pasitikėti ir mylėti.

Yra Rūmuose Tabernakulas — ir čia nebe rūmai, ne muziejus, ne architektūros paminklas, o Šventovė, kurioje gyvena Dievas. Pašventinta per Mišias šita Ostija, ir Joje gyvena Dievas. Kaip? — ogi Šitaip: širdis kuria ir suvokia tokią prasmę, kurią protas vargiai besupras (le coeur as a raison, que la raison ne peut comprendre).

Taip yra su ŠVENČIAUSIUOJU SAKRAMENTU.

□ IIIc — Pagarbą Nežinomajam Dievui jaučia visi. Prieš žinomąjį Dievą noriai atsiklaupia tikintys. Auksinėj monstrancijoj Dievas spindi kaip saulė, kurios atokaitoj malonu pabūti ir džiaugtis — bet Kristus pas mus pasiliko Duona Dalijamas: DEUS EXSISTIT IN FRACTIONE PANIS — Dievas ateina, kai dalijamės atlaužta duona.

Todėl: "Ateikite, žmonės, ir valgykit — kaip duoną, be iliuzijų ir be ekstazių, be papratimo ir be dirbtino pakilimo, su pagarba — kaip duoną kasdieninę".

Malonumas, džiaugsmas, ramybė, pakilumas, vidinė stiprybė, jėga, pajautimas ateis paskui — kai iš gilės ažuolas išaugs, kai iš kibirkštės įsidegs ugnis — — — Malonu bus, kai širdį Dievui atiduos, džiugu, kai kalbėsies su Dievu, ramu, kai žinosi, jog esi tikrame kelyje, pakilu, kai eisi darydamas gera, ir tvirta, kai atsigręžęs atgal, pamatysi — teisingai gyventa.

Valandėlės malonios neužtenka žmogui, ir svečias pabuves išeina; Dievui reikia viso žmogaus ir jo gyvenimo viso, o žmogui reikia Tikrumo viso ir visada.

KOMUNIJA reiškia Abipusę Vienybę.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

COMPRAS - VENDAS -

FONE: 449-4379

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

LIETUVIŲ EMIGRACIJOS BRAZILIJON
ŠEŠIASDEŠIMTMEČIUI PAMINĖTI

Pradžia Nr. 29 (1968) 1986 m.
Tąsa iš Nr. 25 (2010)

Katalikų Bendruomenės
paminklas prie "Lietuviškos
aikštės"

Lietuvių katalikų Bendruomenė buvo skaitlingiausia nariais organizacija. Taip bent ją laikė jos kūrėjai. Jos užuomazga siekia nuo 1928 m., kada dar čia nebuvo nė vieno lietuvio dvasiškio. Vėliau, atvykus kunigams, organizacija plėtėsi ir jungė prie savęs jaunimą į dainos meno bei fizinio lavinimosi ratelius. Iš Bendruomenės sambūrio išsivystė ir pirmieji chorai, sudarydami atskirus organizacijos vienetus, kitais vardais pavadintus.

Visuomeninės veiklos pažanga organizacijoje priklauso nuo sugebėjimo ir jos vadų noro sukti vadovavimo vairą siekiamo tikslo kryptimi. Atvykus iš Lietuvos kun. B. Sugintui tęsti kun. J. Valaičio pradėtą apaštalavimo darbą, be bažnytinių parapijos reikalų, katalikų Bendruomenė mažai pažengė priekin visuomeninio bei kultūrinio darbo srityje. Iš anksto pasiryžęs statyti São Paulyje lietuviams bažnyčią, kun. B. Sugintas daugiau kreipė savo dėmesį į bažnyčios projektavimo planus, negu į pasaulietiškus visuomeninio bei kultūrinio veikimo reikalus. O būdamas vienas, negalėjo suderinti ir tinkamai atlikti užsibrėžtus darbus. Didžiausias kun. Sugintui rūpestis buvo: numatyti vietą ir įsigyti gerą žemės plotą lietuviams pradėtame kurtis rajone; sukelti pinigų rinkimo vajų ir pastatyti Brazilijos žemėje lietuviams maldos namus — bažnyčią.

Praça Republica lituana
Kun. B. Suginto São Paulo lietuviams paliktas
paminklas — pastatyta bažnyčia 1936 m.

dingti kolonistų namukai. Siame rajone, Vila Zelinoj, ir kun. Sugintas parinko vietą būsimai lietuvių bažnyčiai. Gavęs žemės sklypą (9 sklypus) 2820 kv. metrų dovanai, leidosi rinkti statybai pinigų. Iš Brazilijos nukeliavo į Lietuvą, iš Lietuvos į Ameriką ir grįžęs Brazilijon sudarė bažnyčios statymo komitetą ir pradėjo darbą. 1936 m. vasario mėn. buvo pašventinta pirmoji lietuvių bažnyčia Pietų Amerikoje, Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės vardu. Kiti pastatai — klebonijos namai, susirinkimams salė ir kiti įrengimai statyti jau po antrojo karo, kun. P. Ragažinskui klebonaujant, padedant kun. J. Šeškevičiui. Aikštė prie kurios pastatyta bažnyčia, miesto prefektūra pavadino ją "São José dos Campos". Kadangi gretimame rajone, Belém, "São José" vardu taip pat buvo vadinama aikštė, buvo paprašyta miesto valdybos suliektuvinti Vila Zelinos "São José" aikštę. Po daugelio metų, 1976 m. São Paulo burmistras Olavo Egydio Setubal, pasirašytu atskiru parėdymu (decreto), pakeitė ją į "Republica Lituana" ("Lietuviška Respublika").

Atlikęs savo misiją Brazilijoje, kun. B. Sugintas Katalikų Bendruomenės ir lietuvių parapijos reikalus tvarkyti 1936

DIÁRIO OFICIAL DO MUNICÍPIO

Prefeitura do Município de São Paulo

SAO PAULO — QUINTA-FEIRA, 15 DE JULHO DE 1976

GABINETE DO PREFEITO

DECRETO Nº 13243, DE 14 DE JULHO DE 1976.
Dispõe sobre denominação de logradouro público.
OLAVO EGYDIO SETUBAL, Prefeito do Município de São Paulo usando das atribuições que lhe são conferidas por lei, e do disposto na Lei Nº 8422, de 14 de julho de 1976,
D E C R E T A :

Art. 1º - Fica denominada "REPÚBLICA LITUANA" a atual Praça São José dos Campos (Setor 44 - Quadras 135 a 140/ AR-VP), situada em Vila Zelina, no 26º subdistrito - Vila Prudente.

Art. 2º - As despesas com a execução deste decreto correrão por conta das dotações orçamentárias próprias.

Art. 3º - Este decreto entrará em vigor na data de sua publicação, revogadas as disposições em contrário.

PREFEITURA DO MUNICÍPIO DE SÃO PAULO, aos 14 de julho de 1976, 4239 da Fundação de São Paulo.
OLAVO EGYDIO SETUBAL, Prefeito

"Fac-simile" Decreto-estatuto nr. 13243, São Paulo Burmistro Olavo Egydio Setubal, pasirašytas ir paskelbtas Diário Oficial do Município 1976 m. liepos mėn. 15 d.

KUN. BENEDIKTAS SUGINTAS

Vila Zelinos rajono žemės savininkas Claudio Monteiro Soares pradėjo skirstyti žemės plotą sklypais ir pardavinėti emigrantams. Tuščiame plote pradėjo

MŪSŲ MIRUSIEJI

HIPOLITAS BARANAUSKAS

mirė birželio 22 dienos naktį. Jau ilgesnį laiką neišeidavo iš namų dėl silpnumo ir laberintito. Prieš porą mėnesių kun. P. Rukšys, su Labdaros Ratelio pagalba, padarė Hipolitui ir žmonai Adelei naujus užsieniečių dokumentus. Ta pačia proga ir suteikė sakramentus.

Velionis buvo gimęs Merkinės parapijoje 1901 metais. 1925 m. vedė Adelę Nemunaičių parapijoje ir 1927 m. atvyko Brazilijon. Pradžioje dirbo kavos plantacijoj Barrinhos dvare, o 1933 m. atvyko į Bom Retiro ir 1947 m. persikėlė gyventi į C. Verde. Hipolitas dirbo kaip siuvėjas, bet sekmadieniai turėdavo vis laiko nueiti bažnyčion ir, kai būdavo lietuviškos mišios, net kunigui patarnauti. Baranauskai išaugino tris vaikus: sūnus Julijų ir Juozą (kuris jau miręs) ir dukrą Stasę.

Velionis buvo pašarvotas N.Sra. das Dores šermeninėj, kur kun. P. Rukšys laikė laidotuvių apeigas ir palaidotas Nova Cachoeirinha kapinėse.

Brangų tautietį liūdi žmona Adelė, sūnus Julijus su žmona Marija ir vaikais ir duktė Stasė, kuri rūpinosi tėvais. Hipolitas ir Adelė Baranauskai taip pat paliko 5 anūkus ir 2 proanūkius.

7-tos dienos mišios buvo birželio 27 d. N.S. das Dores bažnyčioje, o mes lietuviai velionį prisiminsime per lietuviškas pamaldas pirmąjį liepos mėnesio sekmadienį 16 val. toj pačioj N.Sra. das Dores bažnyčioje, Casa Verde.

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

m. pervedė iš Lietuvos atvykusiam kun. P. Ragažinskui, o pats 1937 m. grįžo Lietuvon. Karui baigiantis, nuvyko Amerikon ir 1972 m. Chicagoje mirė. Kun. P. Ragažinskas, talkininkaujant kun. A. Arminui, klebonavo lietuvių bažnyčioje ir vadovavo V. Zelinos Katalikų Bendruomenėje iki 1971 m., kada išėjo į pensiją. Parapijos reikalus paėmė tvarkuti iš Romos atkviestieji vienuoliai saleziečiai: kun. Pr. Gavėnas, kun. St. Šileika, kun. H. Šulcas ir Brazilijoj gyvenantis kun. M. Gaidys. Tačiau neilgai jiems teko gyventi V. Zelinoje, pertvarę Bendruomenę, nusikėlė į Parque da Moóca, o Vila Zelinon paskirtas buvo kun. Juozas Šeškevičius, kuris iki šiolei tvarko parapijos ir Bendruomenės reikalus.

Kun. B. Sugintas savo dideliu ryžtu, tikslą pasiekė. Pašalinių jėgų spaudžiamas įvairiais būdais, paliko Braziliją ir išvyko Lietuvon, bet São Paulo lietuviams katalikams paliko Vila Zelinoj, prie aikštės "Republica Lituana", didelį paminklą pastatytą bažnyčią.

Bus daugiau

SABADO, 4.7.1987

O ESTADO DE S. PAULO — 13

Movimento Religioso

Nada separa a Lituânia do amor a Jesus Cristo

Em sua encíclica *Redemptoris Mater*, em que anunciou o presente Ano Mariano, preparatório do bilênio cristão, o papa João Paulo II referiu-se a vários acontecimentos que nele se assinalarão, dando-lhe especial ênfase. Entre eles, está o 600º aniversário do batismo (conversão) da Lituânia, a república báltica hoje incorporada à União Soviética, onde é marcante a presença católica.

O acontecimento foi comemorado, simultaneamente em Roma e Vilma, capital lituana, no último dia 28, domingo consagrado à festa dos Santos Apóstolos S. Pedro e S. Paulo. A missa papal foi celebrada na basílica de S. Pedro e durante o ato foi beatificado o bispo Geroge Matulwicz, morto há apenas 60 anos. Matulwicz foi nomeado visitador apostólico da Lituânia pelo papa Pio XI e restabeleceu no país a hierarquia católica, possibilitando àquele pontífice criar a Província Eclesiástica da Lituânia (Constituição Apostólica *Lituanorum gente*, de 4 de abril de 1926).

Era desejo expresso do sumo pontífice comparecer às comemorações, mas a viagem não foi possível, não devendo porém ser descartada definitivamente em face da "abertura" política que se constata na URSS, nas vésperas do milênio do cristianismo na santa Rússia nem se deve confundir esse nobre objetivo apostólico com a viagem que os irmãos Groucho Marx, Harro e Chico da pseudo-teologia da libertação "brasileira" fazem neste momento a Moscou, sob as bênçãos do psicanalista Hélio Pelegrino, louvavelmente preocupado em cristianizar o marxismo.

O que se deve ressaltar, isto sim, é a heroicidade com que os católicos e outros cristãos da Lituânia, ao longo de seis séculos, particularmente marcados pela perseguição, têm permanecido fiéis à mensagem de Cristo, como a semente sob neve. Espalhados pelo mundo, constituem os lituanos católicos uma vigorosa diáspora, presente também, em São Paulo, especialmente nos bairros de Vila Zelinda e Vila Prudente.

CARTA APOSTÓLICA

O sescentenário do batismo da Lituânia, motivou em Roma, semana passada, um colóquio internacional de História Eclesiástica, promovido pela Academia Pontifícia de Ciência. Simultaneamente, o papa João Paulo II dirigiu a dom Liudas Povilonis, presidente da Conferência Episcopal Lituana, e demais bispos da República, uma carta apostólica.

Intitulada *Sescenta Aniversária*, o papa reitera seu apreço pessoal e da Igreja inteira, e o sentimento comum de ação de graças, pelo "dom inefável" da conversão da Lituânia. A Igreja universal está cônica — as-

sinala — e grata pela grande riqueza espiritual que a comunidade católica lituana trouxe e continua a trazer para a comunhão eclesial. A Igreja reconhece, no seu testemunho secular e fidelidade a Cristo, a ação do Espírito Santo que, "pela força do Evangelho rejuvenesce a Igreja e a renova continuamente e a leva à união perfeita com o seu Esposo" (*Lumen Gentium*, nº 4).

A Carta Apostólica passa a historiar as circunstâncias em que se verificou no século XIV, a conversão das populações lituanas ao Cristianismo, só ocorrida tempos depois dos povos vizinhos. Isto se deve a circunstâncias políticas e geográficas específicas, que permitiram aos "cavaleiros teutônicos", já no século XIII, consolidar as estruturas de um Estado autônomo, não aceitando a dominação de seus vizinhos, ainda entre os quais os letões, ainda que estes pretendem, sem fazê-lo em nome da Cruz. Foi também para se subtrair a essas pressões, que a Lituânia, em 1251, decidiu uma primeira vez abraçar a fé católica e colocar-se sob a proteção da Sé Apostólica.

Mas os tempos não estavam ainda maduros, o povo resistiu às mudanças, temendo perder sua identidade nacional. Foi preciso esperar mais de um século para que se iniciasse, com o batismo do Grão-Duque Jogaila, sua conversão definitiva. Jogaila foi também rei da Polônia, com o nome de Ladislau II, em virtude de seu casamento com a rainha Santa Edwiges. Essa extraordinária figura de mulher cristã, também venerada entre nós, marcou o início de um período de quatro séculos sucessivos em que, diz o papa, "a história da Lituânia caracterizou-se com uma comunhão singular de destinos — políticos e religiosos — com a Polônia".

Em 1387 o rei regressou a Vilma, capital do Grão-Ducado e consolidou a conversão coletiva de seu povo. Nesse mesmo ano foi criada a diocese de Vilma e nomeado seu primeiro bispo. Assim a Lituânia depa-rou a fonte de sua energia espiritual capaz de resistir a tantas vicissitudes e de produzir frutos notáveis de santidade e saber, como S. Casimiro, primeiro padroeiro do país e padroeiro especial da juventude lituana.

A Carta Apostólica se detém, por fim, na figura do bispo George Matulwicz, fundador da moderna hierarquia lituana e anuncia sua iminente beatificação. Ele é um exemplo atual de fidelidade à Igreja Católica da numerosa pleiade de filhos e filhas da Lituânia, a quem nenhuma provação, nem mesmo a mais dura, pôde separar do amor de Cristo (cf. Rom. 8,35).

H.D.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

FONE: 449-4379

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2

Vila Sacadura Cabral - S. André

Savaitei bėgant...

— Alf. D. Petrartus

Kun. Petras Rukšys po šventimų su svečiais iš Vokietijos ir Italijos. Kun. V. Šarka (dešinėje priekyje) ir už jo kun. K. Budavičius yra jau mirę.

KAS TAS PAŠAUKIMAS

Bendrai, pašaukimas, tai nuo Dievo paeinantis kvietimas siekti gyvenimo tikslo. O pagrindinis gyvenimo tikslas — beribė ir nesibaigianti laimė, kuri jaučiama, pasiekus betarpiai Dievą. Kitaip saktant — sielos išganymas. O tai reikia pasiekti gyvenant žemėj, gyvenime vykdant tam tikrą užduotį.

Toks pašaukimas į tikėjimą, į malonę, į išganymą, į gyvenimo užduotį konkrečiai pasireiškia, kiekviename žmoguje, kaip patraukimas per gyvenimą žengti tam tikru keliu. Tai išreiškia asmens palinkimas, gabumai, ir net gyvenimo sąlygos, visuomenės reikalavimai bei aplinka.

Iš čia ir skiriasi trys asmeninio pašaukimo rūšys:

— pasauliečio pašaukimas: pakvietimas bendradarbiauti su Dievu "pasaulyje", būtent įprastose šeimose ir visuomenės gyvenimo sąlygose rūpintis laikiniais dalykais ir juos tvarkyti pagal Dievo planą taip, kad gyvenimo pavyzdžiu, tikėjimu, viltimi ir meile būtų kitiems rodomas Kristus (plg. Dogm. Konst. Bažnyčia, IV.31):

— vienuolio pašaukimas: pakvietimas pilnai pasišvesti Dievui "išeinant iš pasaulio" ir sekant Evangelijos patarimus ne, turto, skaistybės paklusnumo apžadais:

— dvasiškio pašaukimas: pakvietimas būti Dievo kunigu, būtent teisėtu tarpininku tarp Dievo ir žmonių, Dievo atstovu žemėje dvasiniuose reikaluose.

Jurgis Baltrušaitis

NEMUNAS

*Ar saulutė, ar šešėlis,
Teka vingiais Nemunėlis —
Ritas vilnys, sukas srovės.
Nuo gilios, žilos senovės,
Blizga, žirba, spindi, teka,
Amžių kilnią sekmę seka...*

*Nemunėlis šniokščia, ūžia,
Per balandį, ir gegužę —
Supas saulę prisisegęs
Ir su saule šoka, regis,
Karklais, gluosniais apsikaišęs,
Tarsi ruošia džiaugsmo vaises...*

*Ir kai temsta ar kai niaukias,
Ošia rūščiai susiraukęs,
Švyti vėl ir skaidriai žirba
Ir nelengvą darbą dirba,
Velka naštą rąstų, medžių
Pro Alytų, pro Seredžių...*

*Ir vis kloja savo juostą
Žemės gardų kvapą uosto.
Žarsto smiltį, kasa molį,
Besiverždamas į tolį,
Laisto šventą diegą, žiedą, —
Laisvės jauną giesmę gieda...*

*Amžių Tėvo sumanytas,
Nemunėlis slenka, ritas —
Blizga vilnys, sukas srovės
Nuo tamsios, sunkios senovės,
Ošia, šnara putas jųjų
Jau nuo amžių amžinųjų...*

Šiais metais birželio 14 São Paulo miesto centre katedroje lietuviai paminėjo net tris įvykius. Jau vien iš brazilų pusės paskelbtoji maldos diena už Lietuvą, o dar pridėjus 600 metų sukaktį katalikybės įvedimo Lietuvon sudaro rimtą priežastį nuvykti katedron. Čia jau beveik žiema, turėtų būti vėsu ir saulėta, kaip nurodo kasmetinis oro kalendorius. Sakau, turėtų... tačiau visą savaitę lijo ir sekmadienio rytas nekitoks. Bet apie valandą prieš pamaldas atrodo, kad šv. Petras užsuko kranus ir leido žmonėms ramiai nuvykti į bažnyčią.

Tačiau trečias faktas — gedulingojo birželio prisiminimas — gal geriau sutapo su lytingu oru. Nors ir jau labai daug metų prabėgo nuo tų tragiškų visai tautai dienų, išskirtos šeimos išverkė visas ašaras, o jaunoji karta užaugusi tiems faktams prabėgus mažai ką apie juos žino, tebestovi pageltusiuose istorijos puslapiuose mūsų tragedijos dienos.

Šiandien žydų tauta taip pat tiek metų dar tebegauda savo žmonių žudikus. Todėl su skausmu širdyje tenka pripažinti, kad vysk. Luciano žodžiai tarti pamokslo metu turi daug prasmės: "Jūsų tautoje nusikaltimai prieš žmonių dar nesusilaukė teisybės atsakymo iki šandien".

Žiūriu į jaunimą, kuris tautiškais drabužiais pasidabinęs eina su vėliavomis link altoriaus. Be abejo, jiems šiandien graži šventė ir malonu pasirodyti katedroje kartu su kitais jaunuoliais jų draugais. Kartu jiems sunku suprasti, kodėl jų tėvai ir seneliai nubraukia ašarą.

Kas mane nustebina, tai lietuvių jungtinis choras. Maestro Viktoras Tatarūnas man ne kartą sakė, kad sunku su chorą, kad randa daug kliūčių, kai reikia paruošti kokią programą. Pagaliau mums tų ptojų tikrai netrūksta. Beveik nėra kokios didesnės šventės, kuri apsieitų be choro. Suprantama, kad choro repertuaras yra po tiek daug metų darbo nepaprastai didelis. Bet prieš žengiant į sceną tenka vistiek pasiruošti, reikia atrinkti ką nors tinkamesnio tai progai. Pagaliau kita bėda, ne visuomet ir ne visi choristai gali atvykti į visus minėjimus, kur tik choras yra kviečiamas dalyvauti. Tai kaip čia suderinti visus reikalus? Kaip patenkinti prašytojų norus, paruošti progai tinkamą repertuarą ir padoriai pasirodyti su tiek choristų, kiek tai progai jų atsiras. Gal būt dėl tokių ir panašių problemų visi chorų direktoriai yra pražilę... Aš nepažįstu gero chorvedžio, kuris dar turėtų gražius tamsius plaukus. Visų daugiau ar mažiau galvas puošia sidabro spalva.

Todėl katedroje šį kartą klausiausi labai jautriai sujungtas melodijas. Ir man pasirodė, kad šiandien jos skambėjo ypatingai gražiai. Galvojau, tikriausiai, kai prieš 600 metų Lietuvoje buvo giedamos pirmos lietuviškos katalikiškos giesmės, niekas ten nepagalvojo, kad už kelių šimtų metų tokios ar panašios giesmės bus giedamos lietuvių tautos vaikų kažin kur dar neatrastame kontinente, tropikų pasaulyje, karštojoje Brazilijoje.

Vistik likau nepatenkintas, kad šventas Petras vieton gražios ir saulėtos dienos mus pasveikino su valandų laiko sunkiu lietuviu. O tai gali patvirtinti visi namo grįžę šlapi iki kelių tautiečiai...

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

JAUNIMO EISENA ROMOJE

Sklandžiai vyksta pasiruošimai Lietuvos krikščionybės sukakties paminėjimo šikilmėms Romoje š.m. birželio 24 – iešos 3 d.d. Romos lietuvių jaunimas su entuziazmu aktyviai prisideda prie iškilmių programos. Vienas pagrindinių jaunimo organizuojamų renginių šventės metu yra MALDOS EISENA, kuri įvyks penktadienį, birželio 26. Eisenoje kviečiame dalyvauti jaunimą bei visus atvykusius Romon maldininkus. Prie maldos Eisenos organizavimo prisideda Italijos katalikų jaunimo organizacija "Comunione e Liberazione" (kaip lietuvių ateitininkų organizacija), turinti apie 60.000 narių. Jie taip pat bendrai dalyvaus vienos savaitės iškilmių programoje.

Maldos eisena prasidės 7 v.v. prie buvusios senovės romėnų pagoniškos šventyklos Panteono. Nuo šios šventyklos pradėsime žygiuoti Šv. Petro aikštės Vatikane link, nešdami tris lietuviškus kryžius, apsuptus žibintų. Taip pat ir visi dalyvaujantys laikys rankose po kryžiuoką ar deglą (fakelą).

Ši eisena simboliškai pavaizduos Lietuvos istoriją, prasidėjusią nuo pagonybės ir išsivysčiusią į gyvastingą bei tvirtą krikščionišką tautą. Ši žygiuos į Šv. Petro aikštę, t.y. vietą, kur Jėzaus Kristaus įpėdinis šv. Petras buvo persekiotas ir nukankintas. Tai istorinė vieta, išreiškianti dabartinę Lietuvos tikinčiųjų padėtį.

Susirinkę Šv. Petro aikštėje, tęsime maldos eisena Kryžiaus keliais, tuo pareikšdami maldos bei susikaupimo atmosferoje paskutinius Jėzaus gyvenimo žingsnius ir kartu prisiminsime sunkią dabartinę Lietuvos tikinčiųjų būklę. Tikimės, kad Eisenos pabaigoje Šv. Tėvas pasirodys pro savo darbo kambario langą bei suteiks mums palaiminimą.

Iki pasimatymo Romoje –
Romos lietuvių jaunimas

Gera daryk visiems, o visus geresnius padarysi. Pasidarys magnetu, kuris pritraukia geležį, žiūrėk, kad tos galios niekad nepastotumei.

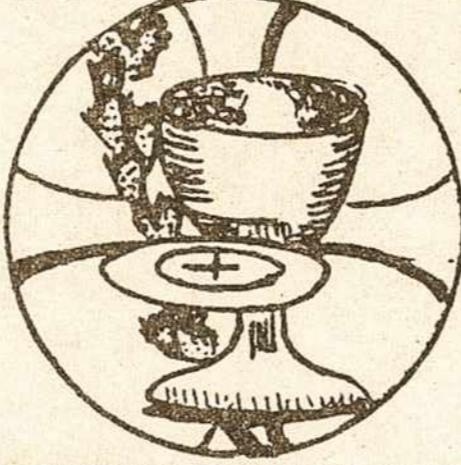
T.G. Palau

**A+
MARIJAI KATAFAY**

mirus

Dukrai Anitai Pratali ir šeimai, Sūnui Tomui ir šeimai, Broliai Kazimierui Ambrozevičiui bei šeimai, reiškiamė nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdimė.

Sajungos Alianča - Valdyba

**Nuoširdžiai sveikiname
KUNIGA PETRA RUKŠI**

Labdaros Ratelio darbų skatintoją, narį ir rėmėją, 20-ties metų kunigystės sukaktuvių proga. Linkime jam dar daug laiko dirbuotis su mumis, seneliais, ligoniais ir visais lietuviais. Meldžiame Dievo palaimos ir geros sveikatos.

Labdaros Ratelis

AGRADECIMENTOS

A Diretoria da BLJS e a Comissão de Viagem do VI Congresso Mundial da Juventude Lituana agradecem às seguintes pessoas na realização da XI Exposição dos Imigrantes, sem a ajuda dos quais não seria possível a mesma arrecadação de Fundos:

- à Aldona e Jonas Valavičius pelo stand.
- às Sras. Ana Koralon, Angelina Tatarūnas e Severa Petrokas pelo bufet
- à Sra. Silene de Oliveira Silickas pelo bazar
- à Bendruomenė pelo empréstimo de Cz.10.000,00 utilizado na confecção de camisetas do congresso.

e a todos aqueles que direta ou indiretamente nos ajudaram.

Todo o lucro conseguido será destinado aos representantes do Brasil no congresso da Austrália.

Marcelo Chapola
BLJS

PARABÉNS

A BLJS comprimenta à Nadia e Luiz, que deram à Lituania o 1º lugar no concurso de casais da XI Exposição dos Imigrantes.

A DIRETORIA

Parabéns à NADIA e LUIS CLAUDIO pelo 1º lugar conseguido no concurso da XI Exposição dos Imigrantes.

Nemunas Ansamblis

- LIEPOS MĖNESIO GIMTADIENIAI**
- Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sekmes.
- 06/07 – Wilma J. Žvingela
 - 09/07 – Helena Mazurkevičius Baužys
 - 09/07 – Lucia Banyš
 - 11/07 – Teresinha Buono
 - 11/07 – Tomaz Catafay
 - 12/07 – Renato Mendo
 - 13/07 – Audra L. Antanaitis Catafay
 - 15/07 – Rimantas Jonas Valavičius
 - 15/07 – Vytautas José Bendžius
 - 16/07 – Alda DAL'Oglio Šiaulys
 - 18/07 – José Rimša Filho
 - 18/07 – Alfredo Durazzo
 - 20/07 – Juozas Vasiliauskas
 - 20/07 – Ona Puodžiūnas Popic
 - 21/07 – Regina Celia Karsokas
 - 25/07 – Jonas Jakatanvisky
 - 25/07 – Helena Jakatanvisky
 - 26/07 – Ona Žibas
 - 26/07 – Kazys Bacevičius
 - 26/07 – Nelson Ambrozevičius
 - 29/07 – Kazys Baužys
 - 30/07 – Eudokia Polišaitis

Sajungos-Alianča
Valdyba

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAMA SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manelás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas
Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Facheço Chares, 1206 - 1º and.
V. Prudente - Fone: 273-6696

MŪSŪ ŽINIOS

PAVĖLAVO MŪSŪ LIETUVA

ML-vos savaitraštis, iki šiol, skyrė daug vietos straipsniams ir žinioms apie ruošiamą Lietuvos 600 metų krikščionybės minėjimą. Buvo skelbiama jau nuo birželio pradžios, kad bus Jubiliejinės mišios V. Zelinoj 11 val. ir Mokoj 16 val. Mažai kas abejojęse paprijose dalyvavo, bet tai buvo ne dėl informacijos stokos.

Praeitą savaitę ML neišėjo, ne buvo ieškoma žinių ir nuotraukų Romos iškilmų brazilų spaudoje. Radome tikrai trumpą straipsnelį pirmadienio DIARIO POPULAR laidoje ir ESTADO DE SÃO PAULO šeštadienio laidoje, religinėj sekcijoj. Apie paskutinį straipsnį būtų galima daug ką pakomentuoti, bet tam reikia ir laiko. Kai kas iš mūsų turėjo laimės pamatyti TV MANCHETE trumpą žinutę apie Jubiliejų ir beatifikaciją Romoj.

NAUJOS MŪSŪ LIETUVOS KAINOS

Nuo metų pradžios spaudos materiolas ir popierius pabrango 3 – 4 kartus, o ML turėjo tik mažą prenumeratos ir dar mažesnį atskiro numerio pakėlimą. Taigi ir mes turime aktualizuoti mūsų kainas, kad nedirbtume su didesniais nuostoliais.

Nuo liepos mėnesio METINĖ PRENUMERATA pakeliama ant Cz.500,00, atskiro numerio kaina Cz.10,00, GARBĖS LEIDĖJAS Cz.800,00, skeibimo skilties (coluna) cm. Cz.30,00. Mažiausio skelbimo kaina: Cz.100,00.

KUN. J. ŠEŠKEVIČIUS LIGONINĖJ

Kun. Juozas Šeškevičius buvo skubiai nuvežtas į João XXIII ligoninę, kur Jam buvo padaryta trūkio operacija. Viskas gerai pasisekė ir ligonis greit galės grįžti namo sveikas ir tvirtas.

SVEIKINIMAI IŠ ROMOS

Kun. Pranas Gavėnas pasiuntė dvi korteles iš Romos. Pirmoji buvo su sveikinimais kun. Petriui Rukšiiui 20 metų kunigystės šventimų proga. Antroji, kuri buvo išsiųsta anksčiau, bet atėjo vėliau (klaidingas CEP), yra su sveikinimais visiems sanpauliečiams ir ML-vos skaitytojams.

Iš Liurdo Dievo Motinos šventovės sveikina montrealietis solistas ANTANAS KEBLYS.

ASTRID IDA F. BALVOČIUS atsiuntė Cz.1.000,00 čekį pastovaus ML-vos skaitytojo VITALIAUS BALVOČIO prenumeratai apmokėti ir kartu auką jo garbingam prisiminimui. Laiške neparrašyta nei kaip nei kada mirė Vitalis Balvočius. Širdingai dėkojame už prenumeratą bei auką ML-vai ir reiškiamo gilią užuojautą velionies giminėms.

Administracija

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

NORBERTAS STASIULIONIS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

1987 m. Rugpiūčio (agosto) 2 d. Sekmadienį, 17 val.

Šv. Kazimiero Parapijos Salėje

ESTRADINIS KONCERTAS

Filmas - Kasété

Išpildo Vilniaus Televizijos artistai

Dainuoja Ona Vaitkevičiūtė

Lietuviškos ir tarptautinės dainos

Baletas-Humoras

Bilietai bus parduodami prie salės

Kaina Cz\$. 50,00

Pelnas skiriamas Brazilijos atstovams kelionei į Australijos Jaunimo Kongresą.

IŠSIKĖLĖ IŠ S. PAULO

ALEKSANDRAS VALAVIČIUS, BLB-nės pirmininkas, darbo reikalais išsikėlė gyventi į Rio de Janeiro. Jaunam Bendruomenės pirmininkui nėra lengva suderinti profesinį gyvenimą ir lietuvišką veiklą. Turint entuziazmo ir daug geros valios viskas pasiseks gerai. To ir linkime visa širdimi.

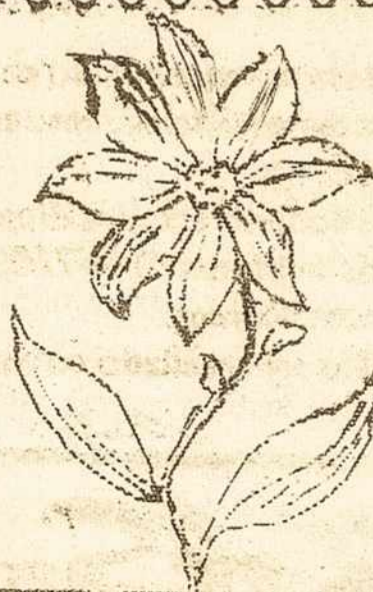
VYTAUTAS VOSYLIUS, ML-vos

bendradarbis, kurio straipsnių galime pasiskaityti beveik kiekviename savaitraščio numeryje, išsikėlė gyventi į Lituaniką. Linkime, kad Atibajos geras oras jį laikytų sveiką ir darbingą.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Sofija MISIUKAITĖ	Cz. 300,00
Aldonia NADOLSKIS	Cz. 500,00
Vytautas NARBUTIS	Cz. 400,00
Vitalis BALVOČIUS	Cz1.000,00
Elzbieta MADEIKIENĖ	Cz. 500,00
Aldona GHIZELLINI	Cz. 400,00
Jonas CHOROCIEJUS	Cz. 500,00
Rimantas VALAVIČIUS	Cz. 300,00

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŪ, LIETUVOS PRENUMERATA, tai ištrsyti čekį, Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

Sveikiname KUNIGA PETRA RUKŠI

nenuilstamą MŪSŪ LIETUVOS redaktorių ir linkime, kad atsirastų vis daugiau bendradarbių bei skaitytojų. Dievas teduoda stiprybės tęsti šio laikraščio leidimą, kuris artinasi prie 40 metų nuo įsteigimo.

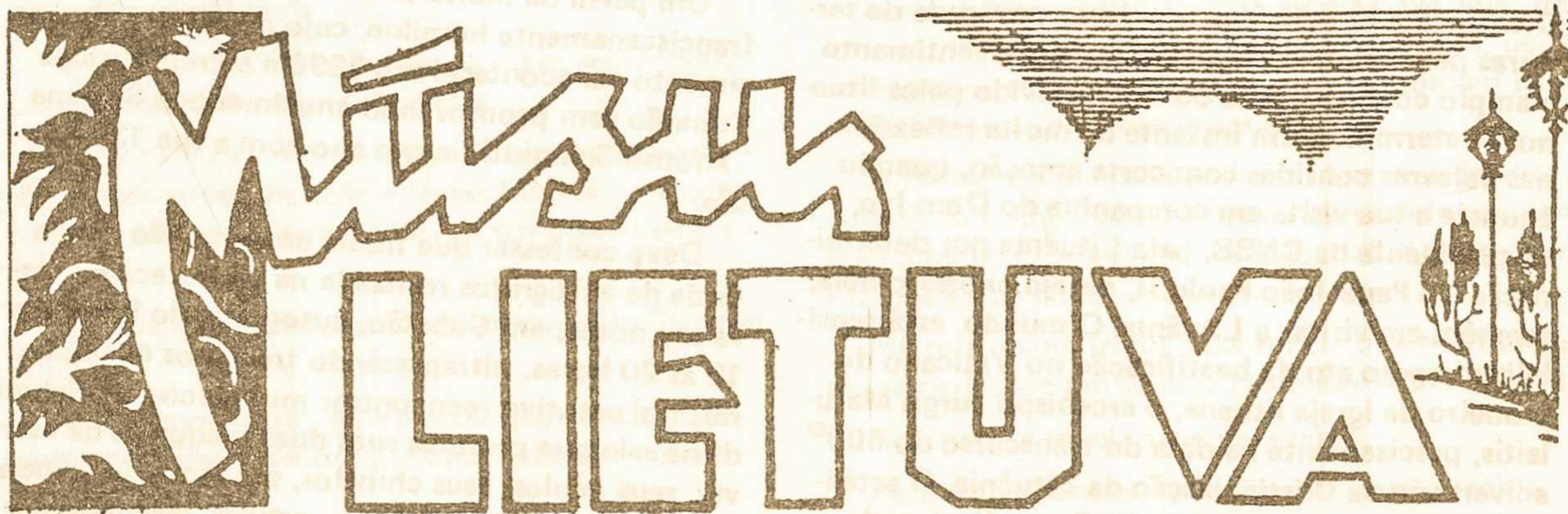
ML bendradarbiai ir padėjėjai

PAIEŠKOJIMAS

Antanas ie Genė Girėkai paieško BERNARDO ir ELENOS ADAMAVIČIŲ iš Rio de Janeiro. Turintys žinių prašomi skambinti telefonu:221-6377

CURSO AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel.273-0338

MUSA LIETUVA

EM PORTUGUÊS NR. 15 (173)

Suplemento do Jornal Cultural

MŪSŪ LIETUVA NR. 26-7(2011-2) 9.VII.1987 03124 SÃO PAULO, SP (f.273.0338)

Rua Juatindiba, 28 - Pque. Moóca

Papa beatificou arcebispo da Lituania em Roma

CIDADE DO VATICANO — O papa João Paulo II beatificou ontem um arcebispo da Lituânia e disse aos católicos dessa república soviética que reza todos os dias por sua pátria e que ainda não a visitou porque a União Soviética ainda não lhe deu permissão. Entre os 10 mil fiéis que foram assistir à missa de beatificação do arcebispo Jurgis Matulaitis, celebrada na Basílica de São Pedro, havia cerca de 2.500 católicos de origem lituana, que estão este mês em Roma para as celebrações do sexto centenário da conversão da Lituânia ao cristianismo, além da cerimônia da beatificação, primeiro passo para uma possível canonização.

Também estiveram presentes vários norte-americanos de origem lituana, como o arcebispo Paul Marcinkus, que preside o Banco do Vaticano, instituição que as autoridades italianas acusaram de

ter sido responsável pela quebra fraudulenta de um banco em Milão.

O famoso jogador de futebol espanhol, Emilio Butragueno, atacante do Real Madrid, também foi à missa junto com seus pais e sua irmã.

No início do mês, o papa pediu para que houvesse mais liberdade religiosa na Lituânia, onde cerca de dois milhões dos seus 3,5 milhões de habitantes são católicos. A Lituânia era uma república independente antes da ocupação soviética em 1940 e o arcebispo Matulaitis, falecido em 1927, contribuiu para manter estreitos os vínculos entre o clero lituano e o Vaticano. O papa disse publicamente em outras ocasiões que gostaria de ir à Lituânia para participar das comemorações do sexto século da chegada do cristianismo àquele país, e afirmou que as autoridades soviéticas se recusaram a dar-lhe permissão.

Henrique L. Alves

EMOÇÕES DA LITUANIDADE

Ainda sob os efeitos emocionais da inauguração da exposição no Espaço Cultural Chap Chap, com "Lituânia — uma visão através de seus artistas", guardo essa conquista como um troféu. Realmente saiu a contento o propósito de um concurso e a presença de Vicente Kutka Neto demonstrou a força e a criatividade de um artista que sabe transmitir a mensagem de seu tempo. Como acontece com todos os concursos, há os vitoriosos e os não vitoriosos. No caso, um único artista pode demonstrar seu poder de conquista do Prêmio Lituânia/

87", cuja lição começa a ser reciclada pela importância de seu evento. Conquistou espaço nos jornais e demonstrou pela mostra a importância da participação de artistas do Brasil e do Exterior. Houve uma seleção para ocupação do espaço e delimitou-se o significado da amostragem artística dos mais expressivos. Valeu o esforço para projetar a Lituânia.

Um mês que fica como o de grandes acontecimentos na minha vida, pelo acúmulo de tantas surpresas, todas elas agradáveis em seus designios. Guardo lembranças da missa celebrada na Catedral de São Paulo, por Dom Luciano, presidente da

CNBB, cuja homilia traz a palavra carregada de ternuras pela Lituânia. Expressou todo o sentimento e amplo conhecimento do drama vivido pelos lituanos. Determinou um instante de muita reflexão nas palavras contidas com certa emoção, quando anuncia a sua visita em companhia do Dom Ivo, ex-presidente da CNBB, pela Lituânia por determinação do Papa João Paulo II, desejo expresso dele, também em visitar a Lituânia. O mundo está sensibilizado pelo ato da beatificação no Vaticano do pioneiro da igreja lituana, o arcebispo Jurgis Matulaitis, precisamente na data do transcurso do 600º aniversário da Cristianização da Lituânia. O satélite levou ao mundo esse ato do Papa, divulgando o acontecimento e mostrando a opressão sofrida pelos lituanos, no regime de soviétização.

Essa soviétização está patente em todos os setores, notadamente no da cultura. No domingo, na "Folha Ilustrada", o crítico Nelson Ascher, publica entrevista com Czeslaw Milosz, por telefone, e nos comentários, diz:

"Esse é o caso de Czeslaw Milosz, nascido em 1911 na cidade de Vilna, antiga capital da Lituânia, então dentro dos limites da Rússia czarista, entregue a Polônia depois da Primeira Guerra e reintegrada à Lituânia após a Segunda Guerra, mas uma Lituânia que passara a fazer parte da União Soviética".

Uma expressão do que tem sido a destinação da Lituânia em sua peregrinação como país, sofrido e incorporado sob a tutela de outros países. Agora, em sua soviétização, seus valores culturais sofrem campanha para que a lituanidade seja destituída de sua importância. Foi importante reler essa entrevista de Nelson Ascher, enfocando temas importantes sobre poesia e seus caminhos ou des-caminhos. Aos lituanos a recomendação de conhecerem melhor Czeslaw Milosz.

Dessas realidades vividas no cotidiano, acabo de receber da Roswhita Kempf, minha editora o exemplar do mais recente lançamento, a reedição do "Perfil de Afonso Schmidt", com co-edição da Prefeitura Municipal de Cubatão. Fiquei sensibilizado com o prefácio escrito pelo Prefeito José Osvaldo Passarelli, cujas palavras calaram fundo em meu sentimento de escritor. É um modesto trabalho publicado em 1961, quando o escritor Schmidt ainda era vivo. Volta com pequeno apêndice e mostra a importância do autor de "A Marcha".

Fico lamentando não possuir em minha biblioteca a edição lituana de "Mistérios de São Paulo", assunto de crônica já publicada neste suplemento. Outro livro, digo, peça teatral vertida para o lituano foi "Carne para canhão". Assim, Afonso Schmidt é autor de sucesso na década de 60, quando foi lançado o seu romance em edição de 50 mil exemplares, segundo informações obtidas na época.

Um perfil de muita ternura por um escritor franciscanamente humilde, cujo centenário de nascimento vai acontecer em 1990 e a Prefeitura de Cubatão vem promovendo anualmente a Semana "Afonso Schmidt", neste ano com a sua 13a. versão.

Devo confessar que fiquei emocionado com a tarde de autógrafos realizada na biblioteca que leva seu nome, em Cubatão, autografando livros das 15 às 20 horas, ultrapassando trezentos exemplares. Foi emotivo reencontrar muita coisa de Schmidt na sala que preserva suas duas máquinas de escrever, seus óculos, seus chinelos, sua lente de aumento, caneta, seus livros, fotos, artigos, originais, cartas, enfim um universo carregado de muita evocação. Impressionou-me o carinho e a dedicação que a comunidade tem para com o seu escritor. Ela zela pelo seu prestígio e poucas cidades marcam essa dedicação com tanto entusiasmo.

Lá passei horas agradáveis com gente de todas as idades buscando o seu exemplar e ficando na fila à espera do autógrafo, com o entusiasmo estampado nos olhos. Minha irmã Vanda Losinskas Pereira e o caçula da casa Mauricio Remo Losinskas ficaram deslumbrados pelo sucesso vivido pelo modesto escritor.

Um instante de ternura em que Afonso Schmidt tem seu patrimônio conservado e incorporado à comunidade como um bem cultural e isso é importante. Estão de parabéns todos os membros da Comissão de Semana "Afonso Schmidt", pelo entusiasmo que demonstram na elaboração de programa e já oensam o que irão fazer em 1988. Eu aqui, expresso o meu profundo agradecimento ao Prefeito José Osvaldo Passarelli pelo apoio dado para a concretização de uma reedição do "Perfil de Afonso Schmidt", com o entusiasmo demonstrado por Nilcéia dos Santos Pinho e Francisca Tereza Martins Santos em busca de recursos para marcar positivamente uma evocação ao escritor que tem a marca de um clássico. Valeu a pena viver o grande instante em Cubatão no reencontro com Afonso Schmidt.

Henrique L. Alves — Diretor Cultural do Centro Cultural "Francisco Matarazzo Sobrinho".

NOTÍCIAS

FESTA DAS NAÇÕES

Na Associação Atlética Acadêmica Osvaldo Cruz, no dia 20-6-87 - apresentou-se o Grupo de Danças Folclóricas Lituanas "Rutele" e "Aušra". Dançando músicas folclóricas lituanas:

V e d a r a s — dança de roda, onde os pares marcam seus passos com palmas.

L e n c i u g e l i s — a estória de um rapaz que

quer conquistar 4 garotas ao mesmo tempo (quem tudo quer nada tem)

G r e i ĉ i u s - Greičius quer dizer veloz, dança conquistada pelo efeito de rodar.

S u k t i n i s - dança de pares em roda usado muito em salões de baile e festas lituanas, é muito alegre e traz muitas recordações aos nossos pais e avós.

As danças acima foram executadas pelo "Grupp Rūtelė".

"O Grupo Aušra" apresentou quatro danças, numa sequência, sendo que uma delas era coreografia própria.

"Aušra" é um grupo de jovens que vem subindo dia a dia, e procuram preservar a cultura lituana no Brasil, assim como Rutele e Nemunas. Força minha gente nada é fácil, mas com perseverança tudo dá certo.

Também não faltou a Barraca Lituana na festa das nações, com iniciativa do Dr. Šiaulis e suas filhas que montaram até uma casa lituana, com a ajuda do seu futuro genro, do sr. Tumas e Kublickas.

A festa estava bem animada, muita gente à noite e muito frio. A casa lituana foi um sucesso aos olhos de todas as nações. A A. Valavičius forneceu a mobília e os enfeites. O A. Kublickas foi apresentador das danças folclóricas de todos os países, e na barraca lituana tivemos a cooperação das gentis senhoras da Vila Zelina, servindo o Ravioli lituano, a torta de batata e o Repolho com linguiça, estava uma delícia, obra do Pe. Šeškevičius. Parabéns.

ABC Correspondente

CARTAS

Ao
Presidente da BLB
Eng. ALEKSANDRAS VALAVIČIUS

Primeiramente quero parabenizá-lo e desejar-lhe feliz gestão na presidência da BLB.

Lendo o Suplemento do Jornal Cultural Lituano ML, de 14/5/87, você faz uma pergunta (por que será?), onde você diz "Se não houvesse tanta debanda de patricios, os quais, penso eu, sepultaram vergonhosamente a sua consciência nacional. É lamentável que tantos lituanos e descendentes estejam desaparecendo".

Agora, quero lhe contar uma historinha lamentável, vergonhosa, deprimente, etc.

Sou descendente de lituanos, não sei se você já ouviu falar do bairro chamado Vila Anastácio. Nesse bairro concentra-se um bom número de lituanos. Esses lituanos construíram com seu trabalho e suor esperando pelo novo livro sobre juostas de A. Tamošaitis

uma escola que se chama Dr. BASANAVIČIUS, situada na Rua Camacan. Essa escola dava aulas de lituano, tínhamos aulas de danças folclóricas, peças teatrais, em resumo os lituanos se reuniam para desfrutar de algumas horas de lazer.

A escola era mantida por esses lituanos da Vila Anastácio e adjacências e nunca foi pedido um centavo à tal chamada poderosa SAJUNGA, ao contrário, nós é que colaborávamos com ela.

Me refiro com ironia pois foi ela que nos destruiu, na gestão de um senhor chamado ANTANAITIS.

Nos tirou a escola sabe para que?

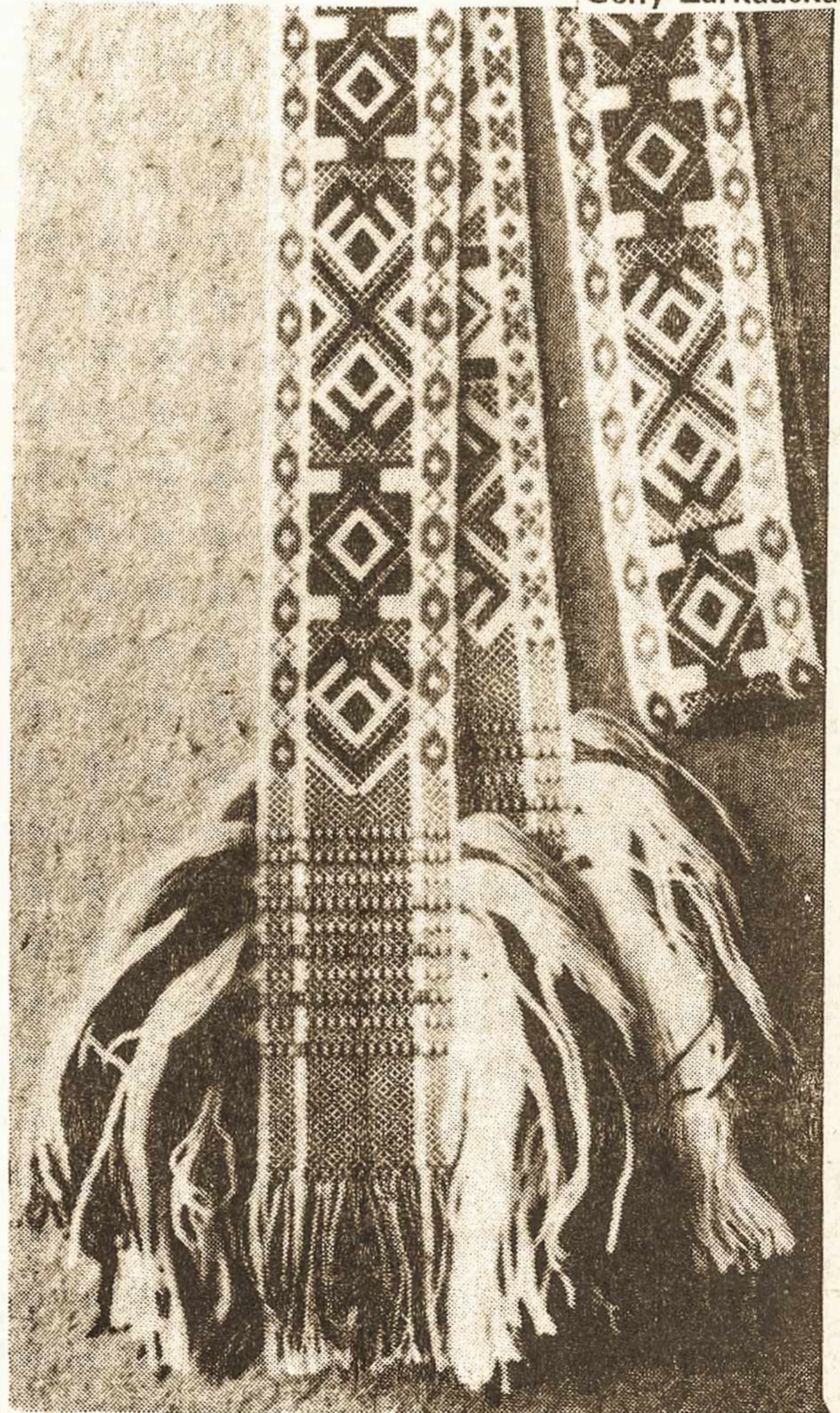
Para alugar, assim como fizeram com a escola da Vila Bela.

Agora, quem pergunta sou eu.

Como nós lituanos e descendentes da Vila Anastácio, Lapa, Parque São Domingos, Osasco, podemos colaborar com as festividades lituanas, se fomos traídos por lituanos?

Acho que respondi. (Por que será?)...

Geny Žarkauskas

LIETUVIŠKA JUOSTA: cinto típico lituano. Estamos esperando pelo novo livro sobre juostas de A. Tamošaitis

TRATADO BRASIL – LITUÂNIA

Síntese e Comentário

6º Capítulo

Conforme havíamos frisado na edição anterior, será transcrito a seguir a parte complementar do artigo quatro, cuja redação é esta: "Parágrafo Primeiro: A alegação do fim ou motivo político não impedirá a extradição, se o fato constituir principalmente infração da lei penal comum. Neste caso, concedida a extradição, a entrega do extraditando ficará dependente do compromisso, por parte do Estado requerente, de que o fim ou motivo político não concorrerá para agravar a penalidade".

A doutrina, com poucas exceções, é favorável à tese da não extradição por crimes políticos. Na definição da maioria dos internacionalistas, compreendem-se como crimes políticos aqueles dirigidos contra a segurança externa do Estado, contra sua independência, contra a integridade de seu território e as boas relações com os outros Estados.

Em verdade, porém, este parágrafo, contrariando a regra geral prevê a possibilidade de extraditar-se determinado indivíduo, não obstante tal pedido elaborado pelo Estado requerente se, nas condições expostas, praticado determinado delito e o mesmo vier a enquadrar-se como infração de uma norma penal comum, quer seja num dos dois Estados, deverá comprovar-se ao Estado requerido a alegação do fim ou motivo político atribuído a este delito, para então, este último proceder a entrega do inculcado às autoridades daquele. Todavia, não se trata de uma entrega pura e simples.

Ao revés, firmar-se-á o respectivo compromisso de o Estado requerente ao processar, julgar e condenar o extraditando, não aplicar-lhe pena "in concreto" superior à pena subjetivamente prevista em redação de lei do Estado requerido.

De feito, prevê o aludido parágrafo, uma possibilidade de determinado fato caracterizado como crime, a ele atribuir-se controvérsia de interpretações, isto é, até onde pode ele ser considerado como delito previsto em direito comum, ou, se permeou a órbita dos chamados crimes políticos. Se cometido isoladamente, trata-se de delito complexo, assim definido na doutrina, pois, mantém

em sua configuração a inalterabilidade de seus elementos, apesar da complexidade que apresentam, isto é, carrega em si circunstâncias nas quais se entrelaçam elementos próprios de direito comum e os chamados puramente políticos. Se, porém, o delito está ligado, em sua execução, a outro de direito comum, verifica-se aí o fenômeno da conexão, ou os chamados delitos conexos. Assim, nesta hipótese, o delito comum fica revestido, pelo efeito da conexão, do caráter político.

Continuando: "Parágrafo Segundo: Não serão reputados delitos políticos os fatos delituosos que constituírem franca manifestação de anarquismo ou visarem subverter as bases de toda a organização social".

Logo, serão reputados delitos disciplinados pelo direito comum. Cabe assinalar que os delitos cometidos por anarquistas ou terroristas, na execução de suas idéias, não são considerados como políticos, mas como anti-sociais, por não terem em vista um governo determinado, mas, sim, a organização social comum aos Estados civilizados. Aliás, já em 1892 o Instituto de Direito Internacional pronunciava-se em conformidade a esta doutrina.

"Parágrafo Terceiro: a apreciação do caráter do crime caberá exclusivamente às autoridades do Estado requerido".

Relativamente à dificuldade em definir-se o que seja crime político, a doutrina internacional, bem como este Tratado, resolvem-na deixando ao Estado requerido a competência para determinar o caráter da infração, isto é, se esta tem o caráter de infração política ou de delito de direito comum. Nesta competência esta incluída, naturalmente, a de decidir, no caso de delitos complexos ou conexos, se o fato ou os fatos incriminados têm ou não caráter acentuadamente político.

Vocabulário:

permear: entremear; atravessar.

entrelaçar: misturar, unir.

Conexão: nexo; vínculo.

Adilson Puodžiūnas

A MELHOR MANEIRA PARA PAGAR A ASSIMATURA DO JORNAL É DE ENVIAR-NOS UN CEQUE NOMINAL EM NOME DE Petras Rukšys

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Facilidade de aprendizado – Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Rua Juatindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.